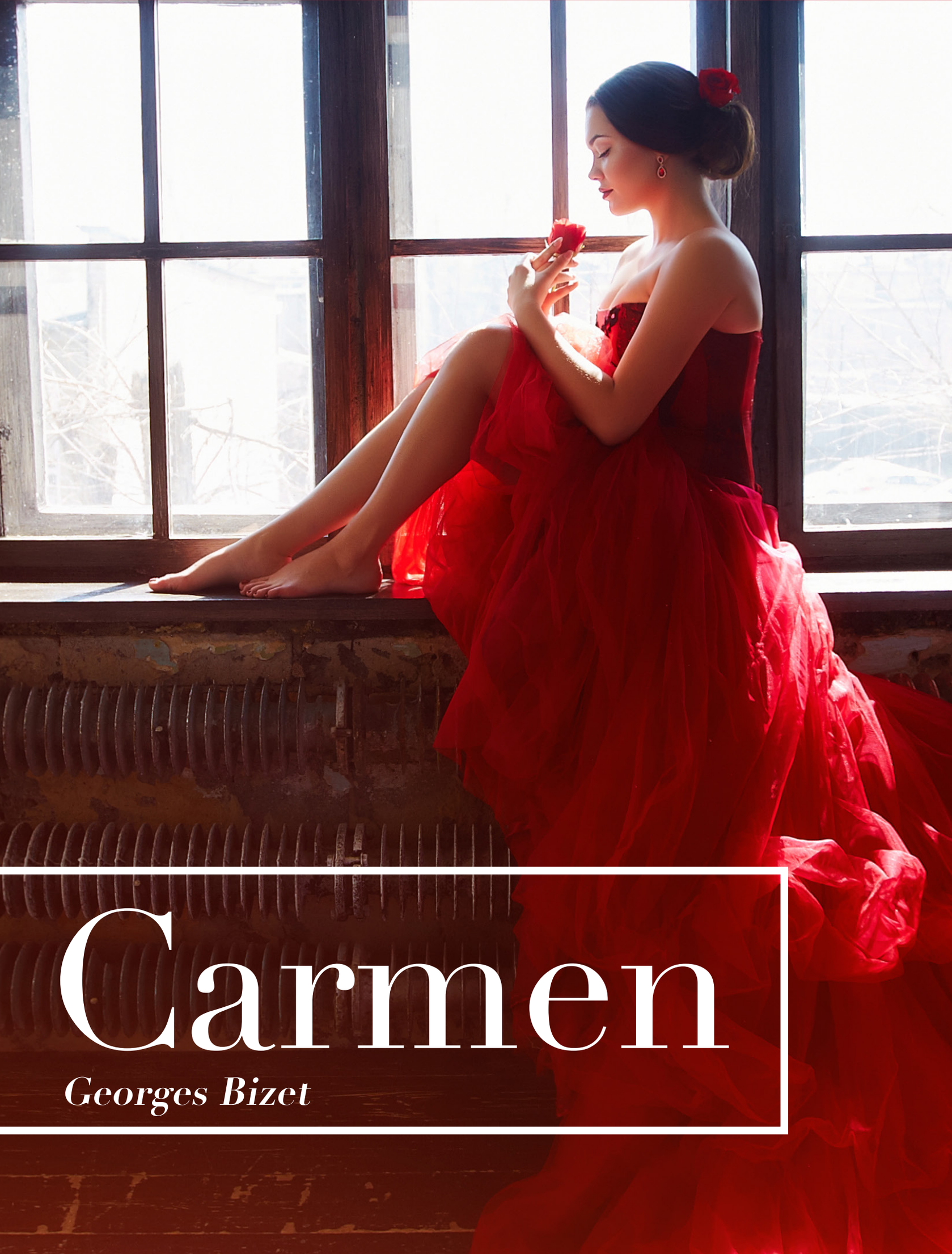

Carmen

Georges Bizet

Fitxa artística

Orquestra NovAria Filharmonia
Adolf Gassol, *direcció musical*
Marta Finestres, *direcció cor*
Sergi Giménez, *direcció artística*
Novaria Artists, *muntatge escènic*
Ben aisit, *producció i comunicació*
Daniel Flores, *coreografia*

Álvaro Duran, *cap de regidoria*
Juliana Tauber, *regidora*
Imesde, *il·luminació*
Montse Miralles, *disseny de vestuari*
Mary Cortés/Roger Griño, *caracterització*

Repartiment

Cristina Segura, *Carmen*
Ignacio Guzmán, *Don José*
Danil Sayfullin, *Escamillo*

Pao Ariza, *Micaela*
Itziar Espinar, *Frasquita*
Leire Viscarret, *Mercedes*
Rodrigo Aguilar, *Dancairo*
José Cabrero, *Remendado*
Néstor Pindado, *Zúñiga*

Cor NovAria:

Sopranos: **Carme Gutiérrez, Juhee Nam, Eva Ribas, Victorina Pérez, Ayelén Seras**
Mezzosopranos: **Marta Finestres, Sara Garcia, Edith López, Marta Mateu, Grissel Ruíz**
Tenors: **José Cabrero, Jaume Fonollà, Víctor Galiano, Emili Gispert, José Luís Gonzàlez**
Baixos: **Rodrigo Aguilar, German Casetti, Ferran Jiménez, Carles Salmons, Ariel Seras**

Ballet NovAria:

Daniel Flores
Kevin Donaire
Adam Olivares
Maria Fernandez
Alba Soto
Estefania Maiz

Orquestra NovAria Filharmonia:

Violins 1rs:
Edurne Vila, *Concertino*
Oleg Lachugin
Frederic Ibañez
Meritxell Tiana
Joan Bosch

Violins 2ns:
Maria Ruano, *cap de segons*
Elisenda Prats
Laia Ferrer
Sara Ruiz

Violes:
Joan Ignasi Ferrer, *cap*
Jordi Nabona

Contrabaixos:
Oriol Casadevall
Joan Palet

Vents i percussió:
Flauta **Iulian Gogu**
Flauta + Pic **Joan Pons**
Oboè 1 **Laura Díaz**
Oboè 2 **Maria Gil**
Clarinet 1 **Núria Querol**
Clarinet 2 **Montse Margalef**
Fagot 1 **Laura Guastevi**
Fagot 2 **Elena López**
Trompeta 1 **Almudena Martínez**
Trompeta 2 **Momoko Sakurawa**
Trompa 1 **Joan Camps**

Alfons Casas

Violoncels:
Esther Vila, *cap*
Aleix Sala
Alena Tryhubkina

Trompa 2 **Gerard Comellas**
Trombó 1 **David Calvet**
Trombó 2 **Miquel R. Berenguer**
Percussió **Daniel Palou**
Xandri Monsatell

Agraïments:
Laura Planas, *presidenta honorífica*

Programa

***Carmen*, de Georges Bizet**
Òpera escenificada en dos actes

Carmen és una de les òperes més aclamades i representades a diari internacionalment. Poques òperes del gran repertori commouen i emocionen el públic com aquesta. La seva música original, penetrant i seductora, és una combinació de diferents estils que van del romanticisme francès més clàssic, a les melodies més boniques inspirades en el folclor espanyol. Versió escenificada de dues hores i quart amb 15 minuts d'entreacte. Orquestra simfònica, cantants solistes, cor, cos de ball espanyol, vestuari, il·luminació única i brillant adequada a les característiques tan especials del Palau de la Música Catalana… Més de 60 artistes a escena!

Sinopsi

L'òpera Carmen de Bizet s'ambienta a Espanya, Sevilla i al camp andalús, a principis del segle XIX.

ACTE I:

Uns soldats munten guàrdia. El brigadier Morales veu arribar una jove de cabells daurats: és Micaela, que cerca el seu promès, el brigadier Don José. Morales anuncia a Don José que una «bella noia ha vingut preguntant per ell», i que hi tornarà. El tinent Zúñiga, nou a la província, pregunta a Don José què sap de l'edifici situat a l'altre costat de la plaça. Es tracta d'una fàbrica de tabac, on només treballen dones.
Sona la campana. És l'hora del descans per a les cigarreres de la fàbrica. Una operària, la més esperada de totes, no triga a aparèixer: és Carmen, i tots els homes la festegen. Ella es fixa en Don José, l'aborda i hi entaula una breu conversa.
Arriba Micaela i anuncia a Don José que ve de part de sa mare. Ella li envia una carta en què li aconsella de casar-se amb la portadora de la carta, perquè «no n'hi ha de més bona i gentil». Es produeix un gran aldarull a les portes de la fàbrica. Carmen s'ha burlat d'una operària, que l'ha agredida, i Carmen li ha esgarrinxat el rostre amb un ganivet. Zúñiga interroga Carmen i la fa arrestar. Don José serà l'encarregat de portar-la a la presó. Carmen comença a seduir el seu amable guardià. Finalment convenç el brigadier que la deixi fugir, i aconsegueix escapar-se.

ACTE II:

Dos mesos més tard, uns oficials es troben a la taverna de Lillas Pastia, notori punt de reunió de contrabandistes, on hi ha Carmen cantant. També hi ha el tinent Zúñiga, que informa Carmen que Don José va ser degradat i arrestat per haver-la deixat fugir i que tot just ara acaba de complir el càstig.
Apareix Don José, que ja ha sortit de la presó, i manifesta a Carmen l'amor per ella. La corneta sona, i Don José ha de tornar a la unitat. Carmen li demana que si vol donar proves d'un vertader amor haurà de seguir-la en companyia dels contrabandistes. Però per a Don José, això significa la vergonya i la infàmia de desertar, i per un moment decideix d'abandonar-la. En aquell instant arriba el tinent Zúñiga, qui entra forçant la porta. Vol fer fora Don José per avenir-se amb Carmen. Don José, enfurismat, treu l'espasa. Els contrabandistes immobilitzen i desarmen Zúñiga i decideixen retenir-lo durant un temps.
«Ets ara dels nostres ?», pregunta Carmen a Don José, qui respon: «no tinc més remei». Carmen, les gitanes i els contrabandistes prometen a Don José una vida plena de llibertat.

ACTE III:

Som a la muntanya, on hi ha el campament dels contrabandistes. Carmen i Don José discuteixen. Ella diu que el seu amor ja no és com abans. Don José pensa en la seva mare i Carmen li aconsella que se-n'hi torni, perquè decididament no està fet per a aquesta mena de vida.
Els contrabandistes engeguen l'operació quan, de sobte, acompanyada d'un guia, Micaela arriba al campament. Don José, que fa guàrdia, dispara un tret a un desconegut, però falla. És Escamillo, el torero, qui explica a Don José que ve a trobar-se amb Carmen, perquè segons li han dit ja no estima el soldat que va fer desertar. Els dos homes es barallen en una lluita a ganivet. Escamillo rellisca i cau. Quan Don José està a punt de ferir-lo, entra Carmen i l'hi impedeix.
Apareix Micaela, que ha vingut a cercar Don José, perquè té la mare a punt de morir. Carmen anima Don José a anar-se-n'hi, però la idea de deixar el camp lliure a un nou amant és insuportable per a Don José. Finalment, Don José se n'hi va però promet a Carmen que es tornaran a veure.

ACTE IV:

Una plaça a Sevilla, davant de la Plaça de Bous. Els venedors ambulants ofereixen llurs mercaderies. El tinent Zúñiga s'estranya de no veure-hi Carmen. De sobte es produeix l'espectacular entrada de la quadrilla dels toreros, que tanca Escamillo acompanyat per una Carmen radiant. Apareix Don José i, en veure Carmen, li suplica de començar una nova vida, proclamant l'amor per ella, però Carmen el refusa. Don José, encegat per la ira, l'apunyala mortalment. En aquell moment, Escamillo surt triomfant, mentre el públic entusiasta l'ovaciona.

Funcions vinents

19/02/2023 - La Traviata

05/03/2023 - Carmen

29/05/2023 - Barocco Virtuoso

24/06/2023 - La Traviata

30/07/2023 - Carmen

05/08/2023 - La Traviata

19/08/2023 - Carmen

09/09/2023 - La Traviata

24/09/2023 - Carmen

12/11/2023 - Madama Butterfly

NOVARIA
ARTISTS

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

icec Institut Català de les Empreses Culturals

ben aisit